INMORMÂNTAREA LUI VIRGIL KERCIU
DIRECTORUL ZIARULUI „ORDINEA"

In fața bisericii Boteanu

Marți s'a făcut înmormântarea lui Virgil Kerciu, directorul ziarului „Ordinea", mort în accidentul de avion din munții apuseni.

In biserica Boteanu, unde corpul neînsuflețit al lui Virgil Kerciu fusese depus, s'a oficiat la ora 4 d. a. serviciul religios, de un sobor de preoți, în frunte cu P. S. arhiereu Veniamin Pocitan Ploeșteanul, vicarul Patriarhiei. Răspunsurile au fost date de corul bisericii Boteanu.

Numeroase coroane și jerbe de flori au fost depuse de membrii familiei, legației Germaniei, ministerul propagandei, ziarul „Ordinea" și de prieteni.

Printre cei veniți să aducă ultimul salut dispărutului, se aflau d-nii: Mihail Manoilescu, ministrul afacerilor străine; Nichifor Crainic, ministrul propagandei; Vasile Stoica, subsecretar de stat la ministerul propagandei; general Achile Diculescu, subsecretar de stat la ministerul aerului; I. Lugosianu, Mihai Popovici, Al. Radian, Aurel Dobrescu, g-ral Beroniade, g-ral Modreanu, prefectul poliției Capitalei, g-ral Negrescu, g-ral Rujinski, g-ral Dumitrescu, D. R. Ioanițescu, Pan Halipa, col. Dan Pascu, șeful cenzurii; Ilie Rădulescu, d-na Maria Filoti, Hofmann, von Richter, Schikert, Gh. Fotino, președintele soc. „Lares"; ing. Cociașu, Naum Apostolescu, I. Vion, E. Sinu, I. Fermo, I. Nedelescu, J. Paleologu, V. Simcea, C. Șoldan, prof. I. Nisipeanu, Șt. Iacobescu, A. Savu, ing. Scutaru, Th. Solacolu, O. W. Cisek, Gh. Hârsu, Gh. D. Mugur, Camil Petrescu, Ludovic Dauș, dr. Costache Lupu, Haralamb Leca, Al. Anestin, D. I. Atanasiu, col. Zlatian, I. Protopopescu, Th. Castrișanu, ing. Pașcanu, numeroși ziariști, prieteni și cunoscuți. De asemenea a fost o delegație de ofițeri din aeronautică, o delegație a surorilor de caritate din războiu și o delegație a decoraților cu „Virtutea aeronautică". O escadrilă din aviație, cu muzică, a dat onorurile în fața bisericii.

După oficierea serviciului religios, a luat cuvântul d. *Nichifor Crainic*, ministrul propagandei naționale, care a rostit următoarele:

Cuvântarea d-lui ministru Nichifor Crainic

„Ministerul propagandei naționale ia parte cu întristare și durere la doliul cu care ne învăluie moartea tragică a lui Virgil Kerciu, directorul ziarului „Ordinea", care știuse să creeze la noi un gen modern de presă, — acela al actualității în imagini, — a fost un bărbat de însușiri deosebite și de îndeletniciri multiple, distingându-se în fiecare din ele în așa fel și în așa măsură încât izbutea să nu stânjenească pe nimeni dintre colegii sau dintre camarazii săi. In scrisul nostru zilnic, Virgil Kerciu, care nu luase locul nimănui, își lămurise astfel un loc al său, o poziție și o atitudine ce nu puteau să împrăștie decât numai caldă simpatie împrejur.

Totul era așa, fiindcă omul din el nu era altfel, o inimă catifelată de unduirile bunătății, ca și ochii lui mari, negri, duioși și răzători totodată, pentru care lumina vieții s'a stins deapururea.

Avea fără îndoială în această inimă, care nu mai bate, ceva din poezia marilor întreprinzători, a marilor îndrăzneți, pentru cari cerul însuși nu mai e tărâmul închipuirii, ci nemărginirea cucerită în sbor cu mușchiul încordat al brațului. I-a plăcut să se ia la luptă cu văzduhul, să-și înscrie gândurile pe hârtie, iar faptele pe fața norilor; și astfel a căzut din zborul, care a fost poate cea mai înaltă și mai frumoasă pasiune a vieții sale.

Plecase, împreună cu ceilalți camarazi izbiți de nenoroc, spre Germania, cu convingerea că orice călătorie într'acolo poate aduce un folos în restriștea de azi a țării noastre. Imi făcea această mărturisire, abia cu câteva ceasuri înainte de năpraznica-i moarte. S'a suit în văzduh cu gândul patriei și a căzut zdrobit de stâncile pământului ei, care astăzi vrea parcă jertfa noastră a tuturor, ca să se poată mântui. Căci mai de preț e pământul care poate să nască milioane de vieți, decât viețile noastre, care nu pot crea o bucată de pământ.

Gândul acesta luminează moartea lui Virgil Kerciu și o face frumoasă în grozăvia ei.

Primească-i bunul Dumnezeu sufletul între cuceritorii cerului".

Au mai luat cuvântul, omagiind memoria lui Virgil Kerciu, d-nii: general *Beroniade*, în numele cavalerilor „Virtutea aeronautică de războiu"; *Iuliu Sziksay*, în numele presei minoritare din țară, d. *Constantin Brătianu*, în numele flotilei din care făcea parte căpitanul în rezervă Virgil Kerciu, și *D. I. Atanasiu*, în numele colaboratorilor ziarului „Ordinea".

După terminarea cuvântărilor, sicriul cu rămășițele pământești ale lui Virgil Kerciu a fost scos din biserică și așezat în carul mortuar.

Compania de onoare a defilat prin fața carului mortuar, dând ultimul onor celui căzut la datorie.

S'a format apoi cortegiul mortuar care, în drum spre cimitirul Sf. Vineri, s'a oprit câteva clipe în fața redacției ziarului „Ordinea" din str. Regală.

La cimitirul Sf. Vineri s'a făcut o scurtă slujbă religioasă, după care sicriul cu rămășițele pământești ale lui Virgil Kerciu a fost înhumat.

*

D. Nichifor Crainic, ministrul propagandei naționale, a trimes d-nei Virgil Kerciu următoarea telegramă:

„Cu adâncă tristețe iau parte la durerea pierderii soțului dv., eminentul ziarist și curagiosul patriot, Virgil Kerciu, a cărui tragică moarte îndoliază presa românească".

Inmormântarea ziaristului Dimitrie Zaharescu

Marți dimineață, s'a făcut la cimitirul Belu, înmormântarea ziaristului Dimitrie Zaharescu, secretarul de redacție al ziarului „Curentul", mort în accidentul de avion din munții Apuseni.

Sicriul cu rămășițele pământești a fost așezat pe un catafalc în fața Capelei. Numeroase coroane și jerbe de flori au fost depuse de familie, rude, prieteni, directorul și personalul ziarului „Curentul", asoc. de presă ș. a.

Serviciul religios a fost oficiat de P. S. arhiereu Emilian Antal, vicarul Patriarhiei, înconjurat de preoții: Păsculescu-Orlea, Sofronie, Gâldău, și diaconul Uncu. Răspunsurile au fost date de corul bisericii Popa Tatu, sub conducerea maestrului Victor Picvan.

Au fost de față la trista ceremonie membrii familiei și d-nii: dr. V. Gomoiu, ministrul sănătății; dr. Vasile Noveanu, ministrul inventarierii avuțiilor publice; V. Stoica, subsecretar de stat la propagandă; D. V. Țoni, subsecretar de stat la educația națională; D. R. Ioanițescu, Al. Radian, foști miniștri; dr. Hofmann, consilier la legația germană; dr. Schickert, corespondentul agenției D. N. B.; col. Dan Pascu, șeful cenzurii; M. Dumitrescu, subșeful cenzurii; Pamfil Șeicaru, directorul ziarului „Curentul", Ionel Dumitrescu Petrovici, consilier de presă și Tomici, atașat de presă, din partea ambasadei Iugoslaviei; Gh. Fotino, președintele soc. „Lares", comandor Andrei Popovici, directorul general al soc. Lares; ing. Cociașu, I. M. Popa; ing. consilier silvic Mișu Florescu, general Negrescu, Ion Marin Sadoveanu, directorul general al teatrului Național; I. Vasilescu Valjean; Valeriu Dinu, secretar general la ministerul agriculturii; Emanoil Bucuța, O. V. Cisek, Gh. Hârsu și Titu Mihăilescu, din partea direcției presei din ministerul propagandei; Naum Apostolescu, I. Vion, Vintilă F. Pantazopol, Gh. Lungulescu, I. Fermo, C. Șoldan, V. Simcea, Nelu Constantinescu, Ion Dragomir, Dorin Iliescu, din redacția ziarului „Universul"; Gh. Banu, secretar general la finanțe; C. Bursan, maior dr. Chirilă, președintele asoc. cercetașilor din război, ing. Cezar Cristea, C. Arsenie, din partea Uniunii ziariștilor profesioniști; George Tutoveanu; Solacolu, directorul agenției „Rador"; Sakir Ceçen, Sezen Langassi Haraçir, gazetari turci; Cicerone Teodorescu, ing. I. Scutaru; d-na Aprilliana Medianu, d-nii I. Manu, prof. I. Sângiorgiu, M. Dragomirescu, D. Hasnaș, I. Ilieșu, personalul redacțional și administrativ al ziarului „Curentul" și alți numeroși ziariști și prieteni ai dispărutului.

După oficierea serviciului religios, au luat cuvântul, omagiind memoria lui Dimitire Zaharescu: pr. **Păsculescu Orlea**; d. **Pamfil Șeicaru**, directorul ziarului „Curentul"; **C. Arsenie**, în numele „Uniunii ziariștilor profesioniști"; **Emil Huszar**, în numele gazetarilor minoritari; prof. **Stănculescu**, în numele generației dela 1922 și **Lorin Popescu**, în numele colegilor din redacția „Curentului".

CUVANTAREA D-LUI SUBSECRETAR DE STAT VASILE STOICA

D. V. *Stoica*, subsecretar de stat la ministerul propagandei a rostit următoarele:

Iubiți Colegi, trăim din nou zile de luptă, când avem nevoie de fiecare energie, când trebuie să ne încordăm toate puterile spre a face față destinului. De aceea simțim cu înzecită durere plecarea fiecărui camarad dintre noi.

In această frământare, în această luptă pe care o ducem pentru sufletul și hotarele românești și pe cari va trebui să o ducem până la victorie cu o sălbatică determinare, colegul Zaharescu a fost un ostaș de elită. Viața lui, zmulsă de destinul inexorabil, este unul din sacrificiile aduse pentru asigurarea rezistenței și victoriei noastre.

Rugăm pe Dumnezeu cel atotputernic ca în acest sens să o primească și în schimbul ei să dea celor ce i-au fost dragi, precum și nouă camarazilor lui de luptă și neamului nostru, marea consolare de a vedea izbânda pentru care el a fost fulgerat.

In numele dlui Crainic și al meu și în numele ministerului propagandei naționale mă închin smerit în fața celui ce ne lasă și exprimând părinților, fraților, rudelor și ziarului „Curentul" profunda noastră durere, rog pe Dumnezeu să-i facă țărâna ușoară.

Iar eu, — ca transilvănean, cunoscător al energiei și curagiului cu cari Dim. Zaharescu a sprijinit necontenit idealurile ce ne sunt sfinte tuturor, mai ales astăzi când frunțariile ne sunt atât de amenințate, — adaog către Dumnezeu ruga de a dărui prietenului nostru dispărut și Fericirea eternă.

Odihnească în pace!

După aceasta, sicriul cu rămășițele pământești ale lui Dimitrie Zaharescu a fost ridicat pe umeri de colegi și purtat la locul de veci, unde a fost înhumat.

*

D. ministru Nichifor Crainic a trimis familiei regretatului ziarist Dimitrie Zaharescu următoarea telegramă:

„Iau parte la durerea care vă lovește prin pierderea năpraznică a distinsului dv., fiu și meritosului ziarist Dimitrie Zaharescu".

Sicriul cu rămășițele lui Mitică Zaharescu dus de colegi spre locul de veci

Pentru d. ministru de finanțe

Mai mulți cititori, cari au subscris la împrumutul de înzestrare, și cari au plătit încă din luna Iulie ultima rată, roagă pe d. ministru de finanțe să dispună eliberarea titlurilor respective.

O desfacere extraordinară
la Ciorăpăria **PICCOLO** Str. Șelari 9
CIORAPI — LINGERIE — MĂNUȘI — GENȚI
cu PREȚURI SENZAȚIONALE 1450

O vizită la mânăstirea Agafton (Botoșani)

Cele două biserici. — Atelierul de covoare. — Idealul vieții călugărești: rugăciune și muncă.

Biserica de lemn, dela mânăstirea Agafton, construită în 1740

Am profitat de prezența mea la Botoșani, pentru a vizita mânăstirea Agafton, care se găsește la 7 km. sud-vest. In acest scop am închiriat o mașină, care m'a dus (este un fel de a zice, pentrucă având o pană de motor, m'am întors pe jos) într'o zi de sărbătoare, la mânăstire.

Agaftonul este o colonie mânăstirească, în jurul căreia s'a întemeiat și un mic sat, cu același nume. Așezată într'o poziție foarte frumoasă, ferită de curenți și înconjurată de o mare pădure umbroasă, localitatea contează între stațiunile climatice ale regiunei. In acest an, din cauza evenimentelor, vizitatorii sunt foarte rari, numai Duminica și sărbătorile se văd grupuri cari vin pentru a asculta slujbele religioase și a gusta recreerea pe care o oferă pădurea din jurul localității.

Am sosit la Agafton pe la ora 14, când întreaga colonie se găsea în repaus meritat, după ce ascultase serviciul divin, fiind sărbătoare.

Prietenul, care mă însoțea și-a exprimat teama că nu vom putea vedea biserica, ora fiind nepotrivită. Dar la această mânăstire, așezată la răscrucea drumurilor dintre mai multe comune, chiar și înainte de actuala dispoziție a ministerului cultelor, ușile bisericei erau în permanență deschise, pentruca orice credincios să se închine în orice timp la sfintele icoane.

Biserica este așezată în centrul coloniei, având o serie de turle, acoperite cu tablă roșie, de forma cepei, după arhitectura rusească.

Biserica nu este prea mare, însă bogat decorată cu icoane și câteva picturi, iar în jurul icoanelor, ceeace nu se găsește în alte biserici, foarte multe lucruri de mână, broderii și cusături artistice, toate în alb, arătând că aici mâini curate de maici, înconjoară simbolurile acestor icoane, cu toată evlavia și piosenia creștinească.

In momentul sosirei noastre, câteva surori fac curățenie bisericei, ale cărei podele sunt acoperite în întregime de covoare și scoarțe cu motive românești.

După ce am vizitat biserica, am trecut la atelierul de covoare, care poartă numele Mitropolitului Pimen al Moldovei. Acest atelier de gospodărie românească a fost înființat în anul 1912, la dorința Reginei Elisabeta, de Mitropolitul Pimen, pentru ocupația călugărițelor, știut fiind că idealul vieții călugărești se desăvârșește prin rugăciune și muncă.

Prietenul meu, locot. Alexe Georgescu, care mai vizitase atelierul de covoare, a trimis un copil, după maica Tecla, conducătoarea atelierului. O soră sfioasă a venit spre noi și în grai ei moldovenesc, era basarabeancă, ne-a condus în atelier, arătând și lămurind toate sectoarele de activitate ale acestui colț de muncă și simțire românească.

Atelierul propriu zis, este o sală mare, cu zece războaie, pentru fabricarea covoarelor. Pe ele am admirat, cinci covoare mari, în cari îmbinarea culorilor și motivelor dau perfecțiunea construcției. Am admirat un mare covor cu motive japoneze, două cu motive bănățene și două cu motive inspirate după covoarele Reginei Maria, foarte sobre și cu linii simple.

Covoarele se fac numai la comandă, ajungând la suma de 15—20,000 lei cele mari, iar cele mici la 1—3,000 lei.

Covoarele sunt foarte frumos executate, din cea mai bună lână, majoritatea din lână basarabeană.

Mânăstirea are și o sală de expoziție, în care sunt expuse covoarase și scoarțe, cari se pot cumpăra de vizitatori, iar alături este o sală cu mașinile de tricotat.

Atelierul mânăstirei este un adevărat bazar de propagandă românească, având lucrări de o mare valoare artistică, cari dacă ar fi expuse în Capitală sau în străinătate, ar atrage nu numai admirația, dar ar fi adevărate piese de propagandă românească.

Am vizitat apoi biserica veche din lemn, așezată în vale. In jurul ei sunt mormintele maicilor, care-și dorm somnul de veci în liniștea Agaftonului. Printre morminte zăresc și crucea unui sublocotenent, a cărui mamă, retrăgându-se în mânăstire, a ținut să-și aducă lângă ea și trupul fiului ei.

Biserica din vale este foarte mică, pe din afară din lemn, iar în interior căptușită cu perete de zid. Este foarte mică, făcând mai mult impresia unei capele. Bisericuța este foarte frumos aranjată, iar pictura, icoanele și decorul din jurul lor produc în sufletul vizitatorului un sentiment de seninătate sufletească, rar întâlnit.

Mânăstirea Agafton are 115 maici și 105 surori, cum și 3 preoți și un diacon, C. Sa Ghenadie Honciuc, care conduce școala de cântări bisericești a mânăstirei, organizând și un armonios cor, care dă răspunsurile religioase la biserică.

Biserica din vale poartă hramul Sf. Voevozi Mihail și Gavril, fiind construită în anul 1740 de ieromonahul Agafton, dela care și-a luat numele și mânăstirea. Biserica a durat până în noaptea de 8/9 Februarie 1921, când s'a aprins, arzând întreg acoperișul și parte din ziduri. Biserica a fost refăcută ptin stăruința cuvioasei maici Eufrosina Petrovici cu obolul credincioșilor și a fost sfințită din nou la 22 Septembrie 1922.

După ce am vizitat împrejurimile mânăstirei, unde se aliniază chilliile curate ale maicilor, am cerut să fiu anunțat P. C. Maici stariță Evelina Honciuc, care m'a primit imediat.

Arătându-i calitatea și scopul vizitei mele, maica stariță mi-a oferit posibilitatea unei treceri în revistă a tuturor problemelor, care se leagă de viața acestei mânăstri. Am trecut astfel în revistă viața religioasă a regiunei, influența binefăcătoare a mânăstirei pentru viața sufletească a credincioșilor, problema portului național din această regiune, etc.

Am plecat dela Agafton cu credința, că am părăsit o instituție, unde pe lângă viața religioasă, se desfășoară și o muncă constructivă, impăcându-se preceptul vieții monahale ca pe lângă rugăciune să se desfășoare și o muncă serioasă, pentru cinstea și prestigiul industriei casnice românești.

Octavian Metea

COMPLEXA PROBLEMĂ
A PACIFICULUI MERIDIONAL

III de colonel GH. BĂGULESCU

Cheia economică a Pacificului meridional o constitue în afară de vastele teritorii, uriașa piață a Chinei și bogatele materii prime ale Indiilor Olandeze.

Planul de penetrație economic și politic în acest Pacific l-au accentuat Japonezii în timpul războiului mondial, când atât Anglia cât și Statele-Unite erau atente în altă direcție.

Indată însă după război relațiunile dintre Japonia ș Statele-Unite devin critice.

Deși Anglia este direct interesată, ea nu lucrează pe față, ci așa cum am arătat anterior: La Tokyo susține Japonia, la Washington Statele-Unite.

In 1921 situația între Japonia și Statele-Unite este foarte gravă.

In conferința navală dela Washington Statele-Unite în legătură cu Anglia izbutesc să obligе Japonia ca să consimtă la coeficientul **inferior de 3**, în ce privește înarmarea navală, față de coeficientul 5 și 5 rezervat lor.

La inapoierea în Tokyo comisia japoneză este primită ostil iar primul ministru care ratifică convenția este asasinat.

Nația Nipponă se consideră umilită și incearcă, fără rezultat, o ameliorare prin conferința dela Londra. Această chestie a ocupat zilnic presa și opinia publică nipponă până în 1937, când a isbucnit conflictul din China.

Dealtfel părerea mea este că în ultimii ani Japonia nu a mai respectat această convenție, construind cât a vrut și cât a putut, în special vase de tonaj mic: contratorpiloare și submarine.

Incă din 1916 Statele-Unite dându-și seama de preponderența ce Japonia câștiga pe continentul asiatic (după cucerirea Tsingtao-ului, etc.), și în Pacific, se hotărăște să construiască o flotă care să-i permită dominarea Pacificului și păstrarea influenței in China.

In acest scop votează credite militare în valoare de 685 milioane dolari, numai pentru anul următor, sumă considerabilă pe acea vreme, (bine înțeles că Statele-Unite se pregăteau atunci și pentru intrarea în războiul mondial).

Americanii mai investesc o serie de capitaluri în China, în scopul de a bara penetrația japoneză.

Anglia se vede mai puțin amenințată în China, dar se simte deocamdată amenințată economicește tocmai în Indii și întrevede amenințarea Honkongului și bazei navle dela Singapore.

Când în 1932 Japonia își consolidează situația pe continent, prin creierea Manchuriei, Statele-Unite doresc să se pună de acord cu Anglia pentru a interveni, mai ales că în acelaș an Japonezii amenințau concesiunile americane, engleze și franceze dela Shanghai.

Anglia care joacă dublu, nu-i de acord.

Din acea zi a pornit să pârâie vechiul echilibru mondial englez, știrbit mai apoi de așa zisele sancțiuni impotriva Italiei pe chestiunea Etiopiei.

La rândul ei Japonia învinuiește Statele-Unite, iar presa întreagă scrie în fiecare zi că Americanii vor să transforme China într'o colonie.

Statele-Unite își dădeau bine seama că Japonia nu se va limita numai la Mandchuria.

In cursa de întrecere, dată pentru construirea de vase, au câștigat Statele-Unite ca mai bogate. In schimb, spiritul ce domină marina japoneză compensează cantitatea americană.

Acest spirit cât și poziția geografică favorabilă a Japoniei față de Pacificul meridional, și defavorabilă pentru Statele-Unite înclină balanța, ca și în chestiunea economică, către Japonia.

După 7 Iulie 1937 (inceputul războiului japono-chinez) guvernul Statelor-Unite a căutat o apropiere de Anglia, pentru ca în caz de conflict cu Japonia să poată folosi baza navală dela Singapore, coastele coloniilor engleze, porturile Australiei și desigur adăposturile Indiilor Olandeze.

Dar în timp ce guvernele american și englez sunt conștiente de primejdie, negustorimea americană și engleză avidă de câștig, a pus jos securitatea țărilor lor și au aprovizionat Japonia cu material de război, în special avioane, așa cum nicl Japonia nu se aștepta, — și chiar după ce aviația japoneză a scufundat pe Yangtse canoniere de război engleze și americane.

Aceasta dovedește odată în plus, că jupânul oriunde și oricât de bine tratat, pune câștigul aur deasupra sângelui neamului în mijlocul căruia trăește și se îmbogățește.

Ne așteptăm deci în scurtă vreme la o ciocnire de forțe între Japonia și Statele-Unite în Pacificul meridional.

Ajutorul sperat de Statele-Unite din partea Angliei a scăzut mult în ultimul timp.

Lupta se va da între forțele navale și aeriene ale acestor doi adversari, dar teritoriile nu vor putea fi stăpânite decât de către acel care va poseda în acelaș timp și cea mai bună forță de uscat.

(Va urma)

Contravenienți la legea circulației condamnați de tribunalul Prahova

Ploești, 27 August

Tribunalul Prahova a judecat și condamnat pe următorii contravenienți la legea circulației:

Amendați cu lei 200: Badiu C. Stan, Stănică Manu. *Amendați cu lei 500:* Mihalache Constantin, Ioan Stănescu, St. Crăciunescu, Voicu Vasile, Alecu Dumitru, Radu Brezeanu, Niculae Ionescu, Herch Cohn, Andrei Kertes, Nicolae Bogdan, Ioan Georgescu Gh. Cosmineanu, Săndulache Vasile, Gheorghe Mociorniță, Bogdan Ștefan, Vasile N. Furtună, Stănică Manu, Ion Moldoveanu, Grigore Iliescu, Aurică Ionescu, Ștefan Pădănescu Sandu Toma și Alexandru Mihalache, Georgescu Gh. Andrei.

Tratativele româno-bulgare la Craiova

Dela trimisul nostru special

Craiova, 27 August

Eri, subcomisiunile tehnice și financiare și-au început lucrările mai de vreme ca de obicei. Până la ora 10 jum. au lucrat separat, iar după această oră s'au întrunit în palatul rezidențial și au lucrat în comun.

La ora 11, șefii celor două delegațiuni, d-nii Al. Cretzeanu și Pomenoff, au luat din nou contact.

Ritmul în care se lucrează îndreptățește credința că s'ar fi căzut de acord și asupra punctelor în privința cărora mai existau încă oarecari nepotriviri de vederi.

Totuși, punerea în formă definitivă a înțelegerilor mai necesită timp. De aceea, se crede că lucrările vor mai dura până la finele săptămânii.

*

Primim următorul comunicat:

„Eri dimineață primul delegat român a avut o nouă întrevedere cu șeful delegației bulgare.

In acelaș timp s'au întrunit în ședință comună experții juridici și financiari ai celor două delegații".

*

Craiova, 27 Aug.

Membrii comisiilor economice-financiare au reluat eri d. a. lucrările la ora 4, în palatul rezidențial, unde separat au continuat lucrările începute de dimineață și cei doi șefi ai delegațiilor.

D. Cretzeanu, primul delegat al României, a mai avut și o întrevedere cu d. Vespasian Pella, ministru plenipotențiar, venit din București în acest scop.

N. C.

Sfințirea bisericii ortodoxe din Corvinești (Năsăud)

Au participat P. S. Episcop Nicolae Colan și d. rezident regal Coriolan Tătaru

In cadrul unei deosebite solemnități, s'a făcut sfințirea bisericii ortodoxe din Corvinești (Năsăud).

Ridicată în secolul al XV-lea, această biserică a aparținut și a servit ca lăcaș de rugăciune comunității săsești de aci; cu timpul însă, sașii părăsind aceste locuri și stabilindu-se în alte părți, a rămas neîntrebuințată, până în 1937, când a fost cumpărată și renovată, fiind destinată ca biserică ortodoxă.

Slujitor al altarului a fost numit păr. Petru Timișan.

La ora 10 dim., P. S. episcop Nicolae Colan, venit cu mașina dela Cluj, împreună cu p. c. părinți dr. Sebastian Stanca și Laurențiu Curea, asesori consistoriali din Cluj, a fost întâmpinat la răscrucea drumurilor Lechința-Matei de d. prof. univ. dr. Coriolan Tătaru, rezidentul regal al ținutului Someș și un banderiu de 15 călăreți, în frunte cu d. Gavril Blaga, subnotar în Corvinești.

La marginea satului Corvinești, în fața unei frumoase porți de triumf, înaltul ierarh a fost primit de numeroși țărani și intelectuali, în frunte cu d. dr. Titus Crișan, pretorul plășii Lechința și de formațiunile gărzilor naționale din plasă și comună, în frunte cu d-nii Gheorghe Deceanu, comandantul gărzilor naționale din plasa Lechința și Ioan Olinca, comandantul gărzii naționale din Corvinești.

In fața bisericii, P. S episcop Nicolae Colan a fost primit de un sobor de preoți în odăjdii, păr. Petru Timișan din Corvinești, urându-i bun venit.

Actul sfințirii a fost oficiat de un sobor de 15 preoți, ai frunte cu P. S. episcop Nicolae Colan, asistat de părinții dr. Sebastian Stanca și Laurențiu Curea.

Erau de față: d. prof. univ. dr. Coriolan Tătaru, rezidentul regal al ținutului Someș; d-na și col. Emil Porutiu, prefectul jud. Năsăud; d-na Maria dr. V. Onișor, păr. protopop Victor Mureșan, din Bistrița; d. dr. Titus Crișan, pretorul plășii Lechința; diaconul Anatoliu Scurtu din Cluj, numeroși preoți, intelectuali și săteni.

In curtea bisericii, P. S episcop Nicolae Colan a rostit o înălțătoare predică, vorbind despre importanța acestui praznic și rolul izbăvitor al bisericii în viața neamului nostru.

A dat povețe înțelepte pentru ziua de azi și îndemnuri folositoare pentru ziua de mâine, cerând tuturor credință puternică în Dumnezeu, care ne-a fost pururi ocrotitor și care ne va lumina calea în prezent și viitor, devotament neclintit Regelui Țării, călăuzitorul destinelor poporului nostru și jertfă neprecupețită pe altarul patriei.

Relevând strădaniile localnicilor spre a avea o casă a sufletului lor creștinesc, a subliniat prețiosul ajutor dat în această direcție de d. rezident regal dr. Coriolan Tătaru.

In cinstea oaspeților s'a dat apoi o masă, în casa păr. Petre Timișan, precum și a d-nei Maria dr. V. Onișor.

La ora 4 d. e., P. S. episcop Nicolae Colan, însoțit de părinții dr. Sebastian Stanca și Laurențiu Curea, asesori consistoriali și d. prof. univ. dr. Coriolan Tătaru, rezident regal, s'au îmapoiat cu mașinile la Cluj.

xxxxx

Situația juridică a avocaților evrei din baroul de Botoșani

Botoșani, 26 August

Deși în baroul local nu sunt decât numai câțiva avocați evrei, pentrucă mulți dintre ei (și erau mai numeroși decât creștinii) au fost radiați cu doi ani în urmă, pe vremea ministeriatului d-lui Istrate Micescu și a decanatului d-lui av. I. P. Darie, totuși, față cu noile legiuri, decanatul, prin d. decan av. Vasile Pillat, a pus în vedere celor rămași să-și lămurească situația juridică.

Comemorarea semicentenarului morții marelui poet V. Alecsandri

Alba Iulia, 25 August.

Implinindu-se 50 de ani dela moartea nemuritorului poet Vasile Alecsandri, Duminică 25 August a. c. a avut loc, la catedrala Episcopiei militare din Alba Iulia, o slujbă religioasă, la care a luat parte un numeros public din localitate, precum și foarte mulți vizitatori străini, cari erau în trecere prin orașul nostru.

Slujba Sf. liturghii și parastasul de pomenire au fost oficiate de P. S. dr. Partenie Ciopron, episcopul armatei, asistat de un numeros sobor de preoți și diaconi, răspunsurile fiind date de corul catedralei.

La sfârșitul slujbei, P. S. S. a ținut o cuvântare, făcând un elogiu și scoțând în relief activitatea și meritele excepționale ale ilustrului poet român.

SOCIETATEA COMUNALA A TRAMVAIELOR BUCUREȘTI
VINDE:

1) Un dinam A. E. G. curent continuu tip E. G. 1000, volți 500, amperi 200, ture minut 550 K. W. 100, cu accesorii.

2) Un electromotor A. E. G., curent continuu tip E. H. G. 125, volți 550, amperi 25, ture minut 1160/1500, 16 H. P. cu accesorii.

3) Un dinam A.E.G. curent continuu tip E. G. 150, volți 70/170, amperi 80/60,ture 1160/1500, cu accesorii.

Aceste mașini electrice se pot vedea la Dep. Cotroceni S. T. B. din Splaiul Independenței.

Cumpărătorii vor depune oferte la Direcțiunea Generală S. T. B. din Str. Armenească Nr. 3.

7386 **DIRECȚIUNEA GENERALA**